Σ’ ένα νεαρό ιερέα για τη μοναξιά και την αληθινή επικοινωνία (Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 17 Ιουλίου, 2017

Μη φοβάσαι δεν είσαι μόνος. Μόνος είναι εκείνος που δεν γνωρίζει τον Θεό ακόμα και αν όλοι οι άνθρωποι συναναστρέφονται μαζί του. Αυτός, και στην πιο πολυάριθμη κοινωνία, θα έλεγε- όπως και τώρα λένε κάποιοι- «βαριέμαι, δεν ξέρω τι θέλω να κάνω με τον εαυτό μου, όλα είναι βαρετά». Αυτές είναι ψυχές άδειες από τον Θεό, φλοίδες χωρίς κουκούτσι, στάχτη χωρίς κάρβουνο. Αλλά εσύ δεν είσαι μόνος αφού είσαι πλάι στον Κύριο και ο Κύριος δίπλα σου.
Άκουσε πώς ο μεγάλος Παύλος, ο απόστολος της οικουμένης, ήταν κάποτε εγκαταλελειμμένος απ’ όλους, και πώς μιλά: «*Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδείς μοι συμπαρεγένετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον· μὴ αὐτοῖς λογισθείη· ὁ δὲ Κύριός μοι παρέστη καὶ ἐνεδυνάμωσέ με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ καὶ ἀκούσῃ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἐρρύσθην ἐκ στόματος λέοντος*». (Β’ Τιμ. 4, 16-17). Βλέπεις, λοιπόν, πόσο άγια σκέφθηκε και μίλησε ο δούλος του Χριστού Παύλος σ’ εκείνες τις πρώτες μέρες, όταν στον κόσμο δεν υπήρχε ακόμα ούτε ένας χριστιανικός ναός, ούτε ένας χριστιανός άρχοντας! Ενώ σήμερα όλη η γη είναι στολισμένη με χριστιανικούς ναούς και οι χριστιανοί απαριθμούνται σε κάτι εκατοντάδες εκατομμύρια.

Μη λυπάσαι, λοιπόν, επειδή αισθάνεσαι μοναξιά στον δικό σας τόπο. Αν αισθάνεσαι σαν να είσαι στην έρημο, όπως γράφεις, γνώριζε ότι πολλοί στην έρημο σώθηκαν. Αλλά όλοι αυτοί οι ερημίτες του Θεού ανήλθαν στη μεγάλη κοινωνία του Θεού και των αγγέλων του Θεού. Υπήρχαν άνθρωποι που για πενήντα ολόκληρα χρόνια δεν είδαν ανθρώπινο πρόσωπο και όμως δεν έλεγαν «είμαστε μόνοι»! Αφού ο Θεός ήταν μαζί τους και αυτοί με τον Θεό. Μπορείς να ζήσεις χωρίς κανέναν και χωρίς τίποτα• **χωρίς τον Θεό όμως δεν μπορείς**. Αυτή είναι η δική τους μαρτυρία που την παρέδωσαν στην Εκκλησία ως κάποιο κεφάλαιο δικό της.

Δεν είναι γνωστό εάν κάποιος άθεος μπόρεσε να επιζήσει επί πενήντα χρόνια σε πλήρη μοναξιά στην έρημο. Αυτό δεν έχει σημειωθεί στην ιστορία του ανθρώπινου γένους. Δεν είναι σε θέση ένας άθεος να πράξει κάτι τέτοιο. Σε κάποιον σαν αυτόν είναι βαρετό να ζει μέσα στην κοινωνία των ανθρώπων και ακόμα πιο μονότονο- ακόμα και αδύνατο- έξω από την κοινωνία. Διότι ο άθεος αναζητά τους ανθρώπους για να τους κεντρίσει την καρδιά με την αθεΐα του και να θρέψει τον εαυτό του με τον πόνο τους. Αλλά στην έρημο ποιόν να βρει να φάει παρά μόνον τον ίδιο του τον εαυτό; Και με ποιανού τον πόνο να τραφεί παρά με τον δικό του;

Γι’ αυτό απογείωσε τις σκέψεις σου στα πνευματικά ύψη όπου κατοικεί Εκείνος που μόνος Του είναι η μεγαλύτερη και τρυφερότερη κοινωνία από κάθε ανθρώπινη κοινωνία. Εκείνον να υπηρετείς, μ’ Εκείνον να συναναστρέφεσαι, σ’ Εκείνον να μιλάς, για Εκείνον αγωνίσου, Εκείνον αγάπα με όλη σου την καρδιά, με όλον τον νου σου. Εκείνος θα βρει τρόπους να ανοίξει τα μάτια των γειτόνων σου και την καρδιά τους, ώστε να εμφανίσει σ’ αυτούς τη ζωντανή πίστη σ’ Αυτόν. Τότε στον τόπο σου θα ψάλλεται η δόξα του Θεού όχι μόνον από έναν σολίστ, όπως τώρα, αλλά από μία χορωδία.

Ειρήνη και υγεία από τον Θεό.

*(«ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΕΛΙΜΙΡΟΒΙΤΣ Δεν φτάνει μόνο η πίστη...
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ Β΄», Εκδόσεις «εν πλω»)*

(Πηγή ηλ. κειμένου: eisdoxantheou-gk.blogspot.gr*)*